

Sygnatura akt VI Ka 215/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **28 sierpnia 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Krzysztof Ficek

Protokolant Aleksandra Pawłowska

po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia 2020 r.

sprawy **M. Ł.** ur. (...) w J.

syna J. i M.

oskarżonego z art. 157 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżycielkę prywatną i jej pełnomocnika

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 8 listopada 2019 r. sygnatura akt IX K 1314/17

na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 636 § 1 i 3 kpk oraz art. 624 § 1 i 2 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od oskarżycielki prywatnej E. P. na rzecz oskarżonego M. Ł. kwotę 840 zł (osiemset czterdzieści złotych) tytułem zwrotu wydatków związanych z udziałem obrońcy z wyboru w postępowaniu odwoławczym;
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżycielce prywatnej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
4. zwalnia oskarżycielkę prywatną od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 215/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	

CZĘŚĆ WSTĘPNA**1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 8 listopada 2019 roku sygn. akt IX K 1314/17

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

***Ustalenie faktów w związku z dowodami
przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy***

1.5. Ustalenie faktów

<i>1.1.3. Fakty uznane za udowodnione</i>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
<i>1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione</i>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

<i>1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu

<p>1.1.6. Dowody niewuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach niewuwzględnienia dowodu

<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>błąd w ustaleniach faktycznych, mający istotny wpływ na treść wyroku:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przez błędne przyjęcie, że oskarżony swoim zachowaniem nie wypełnił znamion czynu z art.157 § 2 kk, podczas gdy z materiału dowodowego wynika okoliczność odmienna, - przez pominięcie przez Sąd okoliczności, że doszło do dwóch zdarzeń pomiędzy oskarżycielką prywatną a oskarżonym, a to w dniu 16 sierpnia 2017 roku oraz 28 sierpnia 2017 roku oraz mylne przyjęcie przez Sąd I instancji, iż świadek E. M. oraz oskarżycielka prywatna mylą zdarzenia, podczas gdy wskazują oni na dwa zdarzenia z czego tylko jedno zdarzenie było objęte niniejszym postępowaniem 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Ustalenia Sądu Rejonowego są prawidłowe. Z pełnego materiału dowodowego Sąd ten wyprowadził zasadny wniosek, że brak jest w sprawie pewnych i stanowczych dowodów, które świadczyłyby o popełnieniu przez oskarżonego zarzucanego mu przestępstwa. Przypomnieć trzeba, że zgodnie z zasadą domniemania niewinności oskarżonego uważa się za niewinnego, dopóki wina jego nie zostanie udowodniona i stwierdzona prawomocnym wyrokiem. Z reguły tej wywodzi się, że to oskarżonemu należy winę udowodnić. Oskarżony nie ma obowiązku dowodzenia swej niewinności ani obowiązku dostarczania dowodów na swoją niekorzyść. Dlatego nie sposób zgodzić się z zarzutem oskarżycielki prywatnej, pomijając na razie czy twierdzenie to jest prawdziwe, że wersję oskarżonego powinni potwierdzić świadkowie. Zasadą jest, że to wersja oskarżenia powinna być w toku postępowania sądowego wykazana.</p> <p>Zeznania oskarżycielki prywatnej E. P. ocenić należało jako zmienne oraz niemające potwierdzenia w zeznaniach świadków albo mające potwierdzenie, ale w niewiarygodnej relacji jednego świadka - E. M.. Dopiero na rozprawie pojawiła się wersja o dwóch zdarzeniach z udziałem oskarżonego. Pierwsze z 16 sierpnia 2017 roku i drugie z 28 sierpnia 2017 roku. Tylko to drugie zostało objęte zarzutem aktu oskarżenia, gdy tymczasem, jeśli uwzględnić, że oskarżony 16 sierpnia 2017 roku miał wówczas z pogrzebaczem rzucić</p>	

się na oskarżycielkę, uderzyć nim ją w lewą rękę (wgłębienie na rękę pokrzywdzona ma mieć do tej pory) i pchnąć na schody, pierwsze zdarzenie cechowało się o wiele większą intensywnością przemocy z wykorzystaniem niebezpiecznego narzędzia. Nigdy jednak pokrzywdzona nie zawiadomiła o tym zdarzeniu policji, zaś badanie kolana, które miało zostać uszkodzone 16 sierpnia 2017 roku (zmiążdżona łąkotka), zrobiła dopiero 30 kwietnia 2018 roku. Na marginesie zauważyć trzeba, że świadek M. T. nie potwierdziła zdarzenia z pogrzebaczem, zaś według pokrzywdzonej miała to obserwować. Przechodząc do relacji pokrzywdzonej odnośnie zdarzenia z 28 sierpnia 2017 roku, to tutaj również wskazani przez E. P. świadkowie - H. K. i L. K. (1) – nie potwierdzili przedstawionego przez nią przebiegu zdarzenia. Niezależnie od tego jaka motywacja miałyby im towarzyszyć przy składaniu zeznań, poza sporem jest, że brak jest ze strony tych świadków wsparcia dla wersji pokrzywdzonej.

Zeznania pokrzywdzonej, jak już wspomniano powyżej, należało ocenić jako zmienne. Dotyczące przebiegu zdarzenia twierdzenia ze sporządzonego osobiście przez E. P. aktu oskarżenia, zeznania złożone na policji i te składane przed Sądem Rejonowym różnią się zasadniczo. Różnice dotyczą przede wszystkim opisu zachowania oskarżonego oraz obrażeń. Według pokrzywdzonej doznała ona wstrząsu mózgu, była cała sina a nawet straciła przytomność, co nie znalazło żadnego potwierdzenia w szpitalnej dokumentacji medycznej a następnie w opinii sądowo-lekarskiej. Pokrzywdzona zeznała, że na drugi dzień miała siny cały

prawy bok, siną pierś, bolało ją też kolano. Nadto nie pasuje do tego nagrane przez żonę oskarżonego zachowanie pokrzywdzonej tego samego dnia, krótko po tym jak E. Ł. była ciągnięta za włosy przez oskarżycielkę prywatną, do czego zresztą ta się przyznała (płyta na k.156). Raz pokrzywdzona podała, że została pchnięta z całej siły na podłogę, innym razem, iż została złapana za bezrękawnik, ściągnięta na posadzkę i rzucona. Ciągnięta miała być za bezrękawnik po posadzce przez dwa metry i na końcu rzucona. Wezwani przez obie strony konfliktu policjanci wskazali, że pokrzywdzona skarżyła się, iż oskarżony popchnął ją na mur, zaś inne osoby mówiły, że E. P. to wymyśliła. Nadto pokrzywdzona nie czekała na pomoc (...) i nie potrzebowała pomocy, co oczywiście nie przystaje do jej twierdzeń o poważnym stanie po zdarzeniu z udziałem oskarżonego. Zasadnie też Sąd Rejonowy nie pominął opinii psychologicznej dotyczącej pokrzywdzonej. Według biegłej oskarżycielka prywatna przejawia zaburzenia w sferze spostrzegania, a szczególnie w sferze odtwarzania spostrzeżeń. Proces ten jest uwarunkowany jej uogólnionym poczuciem pokrzywdzenia. Przejawia też skłonność do nadpobudliwości oraz obniżenie zdolności kontrolowania własnych reakcji emocjonalnych, co powoduje niski poziom wglądu we własne działanie. Oceny zeznań pokrzywdzonej nie mogły zmienić relacje jej konkubenta E. M.. Po pierwsze, na miejsce zdarzenie przyjechał po scysji, a po drugie, zgodzić trzeba się z Sądem I instancji, że świadkowi mylą się zdarzenia. Nadto nie ma zbieżności między jego relacjami a zeznaniami pokrzywdzonej. Według E. M.

pierwsze zdarzenie było 28 sierpnia 2017 roku z pogrzbaczem. Wówczas pokrzywdzona miała taki dołek na prawym łokciu (wedle E. P. pogrzbaczem miała dostać w lewą rękę i mieć na niej do tej pory wgłębienie). Drugie zdarzenie miało odbyć się w obecności oskarżonego i jego żony. Oskarżony miał popchnąć pokrzywdzoną i ta od tej pory ma zmiażdżoną łękotkę (uraz łękotki wykazały dopiero badania z kwietnia 2018 roku). Po tym zdarzeniu pokrzywdzona dwa tygodnie leżała w łóżku i miała „drobną piankę w kącikach ust” (k.70v.). Charakter i zdolności postrzegania oskarżycielki prywatnej dobrze obrazuje fragment zeznań E. M., który podał, że oskarżycielka mówiła, że została pobita przez oskarżonego i ten zabrał jej klucze, a okazało się, iż klucze wisiały na drzwiach piwnicy. Już chociażby z tych przytoczonych relacji E. M. wynika, że nie ma zbieżności z tym co zeznawała pokrzywdzona. Nie można zatem zarzucić zasadnie Sądowi Rejonowemu, że błędnie ocenił tak zeznania pokrzywdzonej i jej konkubenta, jak i wyjaśnienia oskarżonego oraz zeznania pozostałych świadków. W sytuacji, gdy wersja pokrzywdzonej jest odosobniona, a do jej prawdziwości jest wiele zastrzeżeń, sama opinia sądowo-lekarska jest niewystarczającym dowodem do przyjęcia odpowiedzialności oskarżonego. Co należy podkreślić, zadaniem biegłego lekarza sądowego jest opisanie jakie obrażenia zostały stwierdzone u badanego oraz jakie mają przełożenie na przepisy kodeksu karnego. Nie jest natomiast powołany do przesądzania kto jest sprawcą tych obrażeń. Ostatecznie to sąd przesądza winę i sprawstwo.

Wniosek		
uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
wobec nieuwzględnienia zarzutu wniosek okazał się niezasadny		
3.2.	<p>obraza przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na treść wyroku, a mianowicie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art.4 kpk, art.5 § 2 kpk i art.7 kpk przez nieobiektywną ocenę materiału dowodowego oraz przyjęcie za wiarygodne wyłącznie dowodów, które są korzystne dla oskarżonego, oraz pominięcie tych okoliczności, które potwierdzają winę oskarżonego, co doprowadziło do błędnego rozstrzygnięcia wszelkich okoliczności na korzyść oskarżonego, - art.4 kpk, art.7 kpk i art.410 kpk przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, a to poprzez jednostronną i bezkrytyczną ocenę zeznań świadków E. Ł., H. K. oraz L. K. (1), w sposób sprzeczny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, z jednoczesnym pominięciem istotnych okoliczności, o których zeznał świadek E. M., a to w szczególności wobec ewidentnych sprzeczności występujących w ich zeznaniach, oraz z pominięciem okoliczności, że pokrzywdzona żyje w konflikcie z sąsiadami i z tego powodu nie można w sposób 	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>jednoznaczny przypisać waloru wiarygodności zeznaniom E. Ł., H. K. oraz L. K. (1), bowiem mają oni interes w tym, aby przedstawić pokrzywdzoną jako złą osobę</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Sąd Rejonowy dowody przeprowadzone w sprawie ocenił w sposób zgodny z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego. Ocena ta nie jest dowolna, jednostronna czy bezkrytyczna. Nie naruszył zatem art.7 kpk. Nie mógł przy tym pominąć i tego, że w ocenie sąsiadów oskarżycielka prywatna jest osobą konfliktową. Potwierdzili to słuchani w sprawie sąsiedzi pokrzywdzonej. Dla przykładu: świadek D. M. nie odzywa się do pokrzywdzonej bo się jej boi. Uważa, że ciężko się żyje z E. P.. Odmiennie przez sąsiadów jest oceniany oskarżony. Ewidentny konflikt sąsiedzki jest argumentem równie dobrze przemawiającym na niekorzyść pokrzywdzonej. Tym bardziej, że mimo swojego wieku jest ona zdolna do bardzo agresywnych zachowań. Postępowanie sądowe wykazało, że w dniu 28 sierpnia 2017 roku doszło do scysji z udziałem oskarżonego, jego żony i oskarżycielki prywatnej, ale nie ma przekonujących dowodów, by jej przebieg był taki jak podała pokrzywdzona. Zatem linia obrony oskarżonego nie została skutecznie podważona. Skarżąca nie wykazała, by doszło do naruszenia zasady obiektywizmu. Sąd I instancji rozważył wszystkie okoliczności przemawiające zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego.</p>	

<p>Co się zaś tyczy naruszenia art.5 § 2 kpk to zasada wyrażona w tym przepisie odnosi się do sytuacji procesowej oskarżonego a nie oskarżyciela prywatnego. Niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego. W niniejszej sprawie po dokonaniu pogłębionej analizy pełnego materiału dowodowego uznać należało, że wina oskarżonemu nie została udowodniona. Nie było zatem potrzeby sięgania po przytoczoną zasadę in dubio pro reo.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>wobec nieuwzględnienia zarzutu wniosek okazał się niezasadny</p>		
<p>3.3.</p>	<p>obraza przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na treść wyroku, a mianowicie art.201 kpk w zw. z art.170 § 1 pkt 2 i 5 kpk wbrew dyrektywie wynikającej z art.170 kpk przez oddalenie wniosku dowodowego oskarżycielki prywatnej o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego z zakresu chirurgii pomimo tego, że wydana opinia była niepełna, bowiem nie zawiera odniesienia do obrażeń odniesionych przez oskarżycielkę prywatną</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Sąd Rejonowy zasadnie oddalił wnioski dowodowe oskarżycielki prywatnej o dopuszczeniu dowodu z opinii uzupełniającej biegłego lekarza sądowego. Biegły opiniował w oparciu o dokumentację medyczną. Odniósł się do wszystkich obiektywnie stwierdzonych u pokrzywdzonej obrażeń. Trudno przyjąć, by specjalistyczną wiedzę biegłego mógłby podważyć konkubent pokrzywdzonej, który widział, że „cierpiałam na skutek czynu oskarżonego ... znacznie dłuższy okres niż 7 dni” (k.223). Z nagrania przedstawionego przez obronę wynika, że po przyjeździe E. M. pokrzywdzona nie zachowała się jak osoba pobita. Nie tylko nie widać, by miała jakieś obrażenia na ciele, ale przynajmniej w słowach nie była dłużna oskarżonemu. W apelacji skarżąca napisała, że niektóre objawy pojawiły się u niej dopiero z czasem. W ocenie Sądu odwoławczego są to tylko subiektywne przekonania oskarżycielki prywatnej, niepotwierdzone żadnymi obiektywnymi dowodami, a zwłaszcza dokumentacją lekarską. Wydaje się normalne, że skoro stan zdrowia pokrzywdzonej w późniejszym czasie się pogorszył, to powinna ona odwiedzić lekarza. Dokumentacja złożona przez pełnomocnika (k.51) dotyczy wykonanego w kwietniu 2018 roku badania MR stawu kolanowego oraz leczenia onkologicznego pokrzywdzonej również w 2018 roku. Przypomnieć trzeba, że według pokrzywdzonej do uszkodzenia stawu kolanowego miało dojść 16</p>	

sierpnia 2017 roku a nie 28 sierpnia 2017 roku.		
Wniosek		
uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
wobec nieuwzględnienia zarzutu wniosek okazał się niezasadny		
3.4.	<p>obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść wyroku, a mianowicie:</p> <p>- art.170 § 1 pkt 3 i 5 kpk w zw. z art.172 kpk w zw. z art.4 kpk, art.7 kpk, art.92 kpk, art.410 kpk i art.424 § 1 pkt 1 kpk wyrażająca się w ustaleniu okoliczności faktycznych sprawy na podstawie niekompletnego materiału dowodowego, z wyeliminowaniem dowodu z konfrontacji między oskarżycielką prywatną a oskarżonym i świadkiem H. K., co miało istotne znaczenie dla ustalenia stanu faktycznego w sprawie, bez umotywowania takiego stanowiska w uzasadnieniu wyroku,</p> <p>- art.170 § 1 pkt 3 i 5 kpk przez oddalenie wniosku dowodowego z konfrontacji między oskarżycielką prywatną a oskarżonym i świadkiem H. K., albowiem wniosek ten w sposób oczywisty zmierza do przedłużenia postępowania, a wskazane osoby były już przesłuchiwane, pomimo że przedmiotowy wniosek został</p>	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	zgłoszony przed pierwszym przesłuchaniem oskarżonego.	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd odwoławczy w pełni podziela stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 6 grudnia 2017 roku sygn. akt II AKa 232/17. W orzeczeniu tym wskazano, że przepis art. 172 kpk nie nakłada obowiązku konfrontowania osób przesłuchiowanych w każdym wypadku sprzeczności w ich zeznaniach. Tę formę zeznań warto stosować, gdy jest to celowe, to jest może się przyczynić do ustalenia prawdy o badanych zdarzeniach. Konfrontacja ma sens, kiedy zachodzą rozbieżności w szczegółach, a nie co do istoty sprawy. Możliwe jest wówczas uzgodnienie stanowisk albo uzyskanie szczegółów, które ułatwią ocenę wiarygodności poszczególnych informacji. Jeśli różnice są zasadnicze, to nie ma czego uzgadniać albo wyjaśniać. Przenosząc to na grunt niniejszej sprawy zauważyć trzeba, że wersje oskarżonego i oskarżycielki prywatnej są sprzeczne. Każde z nich prezentuje inny przebieg zdarzenia. Co się zaś tyczy świadka H. K. to nie tylko nie potwierdził relacji pokrzywdzonej, ale w świetle opinii biegłej psycholog, obecnej podczas jego przesłuchania, świadek nie jest zdolny do odtworzenia przebiegu zdarzenia. Jego wspomnienia są szczątkowe, tworzą pojedyncze obrazy, mogły też powstać w reakcji na później uzyskane informacje.</p> <p>Wniosek pełnomocnika o konfrontacje pomiędzy oskarżycielką prywatną,</p>		

oskarżonym i świadkiem H. K. został złożony 26 lutego 2019 roku, czyli po przesłuchaniu oskarżonego i świadka (k.81). Nie mogło to być z pewnością 28 września 2017 roku skoro akt oskarżenia wpłynął do Sądu Rejonowego w listopadzie 2017 roku (wniosek o przesłuchanie L. K. (2) został złożony 27 września 2018 roku, nie zawiera wniosku o konfrontację k.50). Natomiast przesłuchanie oskarżonego i świadka H. K. odbyło się na rozprawie w dniu 18 stycznia 2019 roku. Do oddalenia wniosku o konfrontację doszło na rozprawie w dniu 25 października 2019 roku. Nie sposób zatem zgodzić się z Sądem Rejonowym, że wniosek w sposób oczywisty zmierzał do przedłużenia postępowania (k.202). Mimo tego decyzja ta była prawidłowa, gdyż oddalenie nastąpiło też w oparciu o art.170 § 1 pkt 3 kpk. Konfrontacja w przedstawionych realiach sprawy jawi się jako dowód nieprzydatny do stwierdzenia okoliczności jaką według pełnomocnika było ustalenie w sposób stanowczy i jasny przebiegu zdarzenia z dnia 28 sierpnia 2017 roku. Każda ze wskazanych osób stanowczo przedstawiła swoją wersję wydarzeń i z pewnością konfrontacja nic w tym względzie by nie zmieniła.

Wyrok w sprawie został wydany w oparciu o całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, co znajduje potwierdzenie w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia.

Wniosek

uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji

zasadny
częściowo zasadny

	# niezasadny	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
wobec nieuwzględnienia zarzutu wniosek okazał się niezasadny		
3.5.	<p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść:</p> <p>- polegający na oparciu wyroku na niepełnym materiale dowodowym przez oddalenie wniosków dowodowych oskarżycielki prywatnej, co w konsekwencji doprowadziło do uniewinnienia oskarżonego, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że z uwagi na istnienie konfliktu pomiędzy stronami i świadkami postępowania (E. M., E. Ł. i M. T.) istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo wystąpienia dwóch wersji zdarzenia z dnia 28 sierpnia 2017 roku, co w konsekwencji uzasadnia potrzebę przeprowadzenia konfrontacji stron celem stanowczego ustalenia przebiegu zdarzenia z dnia 28 sierpnia 2017 roku,</p> <p>- przez ustalenie, niezgodnie z treścią dowodów przeprowadzonych na rozprawie, że oskarżycielka prywatna jest osobą nader konfliktową, agresywną, jest skłócona z wieloma sąsiadami, którzy ją unikają, pomimo że z zebranego dotychczas materiału dowodowego wynika, że w sprawie istnieją dwie skonfliktowane grupy, tj. oskarżycielka prywatna i świadek</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	E. M. oraz oskarżony, E. Ł. i M. T., a nie tylko oskarżycielka prywatna	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Odnosnie oceny ustaleń faktycznych Sądu Rejonowego należy odesłać pełnomocnika do wywodów zawartych powyżej w Lp. 3.1. i częściowo w Lp. 3.2. Nie ma potrzeby ich powtarzania. Dla pełnomocnika wskazany błąd w ustaleniach faktycznych jest wynikiem naruszenia przez Sąd I instancji przepisów procesowych, o których mowa w zarzucie opisanym powyżej w Lp. 3.4. Jeśli zatem Sąd odwoławczy naruszenia wskazanych przepisów procesowych nie stwierdził, to w konsekwencji tego nie może uznać za trafny niniejszy zarzut. Niewątpliwy konflikt sąsiedzki - istnienie dwóch skonfliktowanych grup sąsiedzkich - nie może być argumentem za przyjęciem, że oskarżony zaatakował pokrzywdzoną skoro inne przekonujące dowody tego nie potwierdzają. Ustalono bezspornie, że oskarżycielka prywatna jest osobą konfliktową. Zeznania świadka H. K. zostały prawidłowo ocenione przez Sąd Rejonowy, który zasadnie wyeksponował to, że nie potwierdzają one relacji pokrzywdzonej. Gdyby jednak świadek zeznał odmiennie, to z uwagi na mankamenty jego stanu psychicznego i reszty materiału dowodowego takie zeznania nie miałyby waloru dowodowego w sprawie.</p>		
Wniosek		

uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
wobec nieuwzględnienia zarzutu wniosek okazał się niezasadny		

OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE	
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa oraz całość rozstrzygnięcia o kosztach procesu		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Argumenty apelacji okazały się niezasadne. Szczegółowe powody takiej oceny zostały omówione powyżej w Lp. 3. Zgodnie z art. 454 § 1 kpk w zw. z art.437 § 1 i 2 kpk po rozpoznaniu środka odwoławczego sąd orzeka m.in. o utrzymaniu w mocy orzeczenia w całości. Rozstrzygnięcie takie wydaje wówczas, gdy kontrola odwoławcza wykazała prawidłowość zaskarżonego wyroku. Uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie		

<p>w wypadkach wskazanych w art.439 § 1 kpk, art.454 kpk lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Żadnych z tych podstaw nie stwierdzono. Sąd Rejonowy prawidłowo też obciążył oskarżycielkę prywatną kosztami ustanowienia w sprawie przez oskarżonego obrońcy z urzędu. Na rzecz pełnomocnika oskarżycielki prywatnej zasądził koszty pomocy prawnej udzielonej E. P. z urzędu. Nie było kwestionowane rozstrzygnięcie o zwolnieniu oskarżycielki prywatnej od uiszczenia kosztów sądowych.</p>	
<p>1.8. <i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>	
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	

<p>1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>		
<p>1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i></p>		
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>		
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>		
<p>5.3.1.3.1.</p>	<p>Konieczność umorzenia postępowania</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem</p>		

szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
punkt 2	Zgodnie z art.636 § 1 i 3 kpk z powodu nieuwzględnienia apelacji oskarżycielki prywatnej i jej pełnomocnika to E. P. jest zobowiązana ponieść na rzecz oskarżonego wydatki związane z udziałem jego obrońcy z wyboru w postępowaniu odwoławczym. Obrońca uczestniczył w rozprawie apelacyjnej i złożył stosowny wniosek. Przyznana kwota to ustawowe minimum - 840 złotych - przewidziane Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (§ 11 ust.2 pkt 4). Przepisy nie przewidują zwolnienia od uiszczenia tego rodzaju wydatków.
punkt 3	Oskarżycielka prywatna korzystała z pomocy prawnej pełnomocnika z urzędu, który obecny na rozprawie odwoławczej złożył wniosek o zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa nieuiszczonych kosztów za postępowanie odwoławcze. Zasądzono kwotę 516,60 złotych, w tym podatek Vat.

punkt 4	Oskarżycielkę prywatną z uwagi na jej sytuację majątkową, bardzo niska emerytura, należało zwolnić od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.
---------	---

PODPIS

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżycielka prywatna E. P.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art.157 § 2 kk		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.12. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	pełnomocnik oskarżycielki prywatnej		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art.157 § 2 kk		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------